

22 søndag efter trinitatis

Da kom Peter til ham og spurgte: »Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?« Jesus svarede ham: »Jeg siger dig, ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange.

Derfor: Himmeriget ligner en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere. Da han begyndte på regnskaberne, blev en, der skyldte ti tusind talenter, ført frem for ham. Da han ikke havde noget at betale med, befalede hans herre, at han og hans kone og børn og alt, hvad han ejede, skulle sælges, og gælden betales. Men tjeneren kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig det alt sammen. Så fik den tjeners herre medynk med ham og lod ham gå og eftergav ham gælden. Men da den tjener gik ud, traf han en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer. Og han greb ham i struben og sagde: Betal, hvad du skylder! Hans medtjener kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig. Det ville han ikke, men gik hen og lod ham kaste i fængsel, indtil han fik betalt, hvad han skyldte. Da hans medtjenere nu så, hvad der var sket, blev de meget bedrøvede og gik hen og forklarede deres herre alt, hvad der var sket. Da kaldte hans herre ham for sig og sagde: Du onde tjener, al den gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det. Burde du så ikke også forbarme dig over din medtjener, ligesom jeg forbarmede mig over dig? Og hans herre blev vred og overlod ham til bødlerne, indtil han fik betalt alt, hvad han skyldte. Sådan vil også min himmelske fader gøre med hver eneste af jer, der ikke af hjertet tilgiver sin broder.«

Matt. 18,21-35

Tilgivelse smitter

MOGENS G JENSEN

Tanken

En utrolig lignelse på enhver måde. Tænk sig, en tjener har begået underslæb for 10.000 talenter. Et ufatteligt højt beløb, som omregnet til vores tid svarer til ca. 25 milliarder kr. Hvordan kan et menneske bære sig ad med at lave så stort et underslæb? Nogle bibelforskere mener, at det ikke har været en helt almindelig tjener, men en statholder, der har forpagtet en del af riget og skal svare skat til majestæten. Vi ved at fx kong Herodes var en slags romersk statholder, og at han inddrev ca. 900 talenter om året fra samtlige jøder. Altså

betydeligt mindre end denne tjener skylder. Der må altså være tale om en meget stor statholder, som optræder som kongens tjener i Jesu lignelse. Lignelsen her er en illustration af Fadervors bøn: 'Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.'

Troen

Er Peter egentlig ikke meget generøs, når han foreslår syv gange tilgivelse? Når vi tænker over det, er det faktisk en del. Er det ikke flot, når jeg kan tilgive en anden person fire gange for at have bagtalt mig? Ja, ikke bare fire, men også både fem og syv gange? Det synes vi jo nok, det er. Så har man da strakt sig til det yderste. Tænk vi. Men Jesus overtrumfer Peters forslag 11 gange, nemlig 77 gange. Det er så mange gange, at man er holdt op med at tælle overhovedet. Jesus siger med andre ord, at vi skal tilgive i en uendelighed. Vi skal ganske enkelt holde op med at holde styr på, hvor mange gange vi har tilgivet.

Sagen er, at vi skylder Gud en uoverskuelig sum. 25 milliarder kr. Hvem kan nogensinde overskue, hvordan man kommer videre herfra? 25 milliarder. Så meget er det, vi mennesker skylder Gud med det liv, vi har levet. Hvordan skal vi betale denne uoverskuelige gæld tilbage? Manden mangler jo totalt realitetssans, når han begynder med at bede om lidt henstand, så skal han nok betale gælden tilbage. Trods dette ynkelige forsøg på at redde sit eget skin, får kongen medynk med ham og eftergiver ham hele det uoverskuelige beløb.

Tænk sig, kongen eftergiver tjeneren 25 milliarder kr., fordi han får medynk med ham. Sådan er Gud, siger Jesus. Gud får medynk med os sine gældbundne tjenere. Og han frikender os og sletter vort gældsbevis. Som Paulus skriver til de kristne i Kolossæ:

'Også jer, der var døde i jeres overtrædelser, uomskårne på kroppen, gjorde Gud levende sammen med ham, da han tilgav os vore overtrædelser. Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os, han fjernede det ved at nagle det til korset;' (Kol.2,13-15).

Sådan er Gud. Sådan er det at komme til Gud med vore synder. Eller rettere med vort liv. For det drejer sig jo ikke kun om enkelte svipsere, som vi kalder synd. Ak, var det bare sådan. Så kunne vi måske bede om udsættelse nogle år, hvor vi så forbedrer os og betaler af på vores gæld. Men det drejer sig jo om et helt liv. Og endda både det, som jeg er klar over og føler mig ilde tilpas ved, såvel som det, jeg er vældig godt tilpas med, og måske ligefrem roser mig af. 'Gud, tilgiv mig mine gode gerninger.' Sådan bad en af de gamle kirkefædre. Selv i min bedste udgave viser det sig, at alt drejer sig om mit og mit og mit. Det er *hele* vores liv, vi har behov for at komme til Gud med. Vi står over for

ham med en uoverskuelig gæld. Og her nytter det ikke noget at bede om henstand og love at gøre det godt igen. Selv om jeg forsøgte, vil jeg bare opleve, at skylden vokser sig større og større.

Kongen fik medynk med ham, står der. Gud får medynk med os. For han har fra sin søns krop på Golgata følt, hvordan det er at bære en helt uoverskuelig skyld. Han har selv oplevet, hvordan det er at blive knust under vægten af en ubærlig skyld. Derfor får han medynk med dig og mig.

Guds grænseløse tilgivelse af os får automatisk afsmitning på vores daglige omgang med andre. Det må det simpelthen gøre. Vi forstår ikke denne tjener. Det er totalt ufatteligt, hvad han gør. Straks han er kommet ud fra sit møde med kongen, er han ved at kværke en medtjener, som skylder ham blot 100 denarer, svarende til ca. 40.000 kr. i dag. Et vist beløb, men dog intet at regne mod de 25 milliarder, han selv lige har fået eftergivet. Og for anden gang konfronteres han med kongen. 'Du blev eftergivet din kæmpegæld. Burde du så ikke også eftergive dine medtjenere?', spørger kongen. (?) Og nu viser kongen en helt anden side af sin person. Lige så rundhåndet han var i sin tilgivelse, lige så konsekvent er han i sin dom. Sådan er Gud, slutter Jesus sin lignelse. Uendelig rundhåndet i sin tilgivelse og uendelig konsekvent og retfærdig i sin dom.

Tilgivelse smitter! Hvis vi virkelig fatter lidt af, hvor god Gud er imod os, så smitter det af hjemme ved middagsbordet og på arbejdspladsen i morgen. Og den fornærmelse, som det før tog et halvt år at komme sig over, får vi nu ud af verden på et øjeblik. For tilgivelse smitter.

Udfordringen

Har du indset, hvor stor en gæld, du står i til Gud? Og hvornår har du sidst erfaret, at tilgivelse smitter?